

РЕШЕНИЕ

№ 2908

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1808** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Б. И. Т., [населено място] срещу РЕШЕНИЕ № 1526 от 29.12.2021г. постановено по нахд №6797/2021г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №21-4332-006871 от 06.04.2021г. в частта, с което на Б. И. Т. на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.150А, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата си касатора навежда съображения за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение. Твърди, че е получил призовка за издадения съдебен акт, но такъв не бил приложен, поради което не е могъл да се запознае с него, като по този начин е нарушено правото му на защита. На следващо място касаторът заявява, че неправилно бил санкциониран за нарушение на чл. 150А от ЗДвП, тъй като нямал вина. Два дни след като е заявил, че е изгубено СУМПС - е уведомил ответника, че е намерено, поради което е счел, че проблема му е решен. С оглед изложеното -касаторът намира, че решението в обжалваната част е неправилно, поради което моли съда да го отмени и постанови ново решение, с което да отмени наказателното постановление за нарушението по чл.150А от ЗДвП, като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разности по делото.

В съдебно заседание –касаторът се явява лично и поддържа жалбата си. Ответната страна – СДВР Отдел,„ПП“ - не се представлява и не изразява становище. Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В оспореното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. В оспореното решение е прието, че на 15.03.2021 г. в 10.58 ч., касаторът е управлявал лек автомобил „А. А6“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място]. Същият е бил спрян за проверка, като при проверка от страна на служителите на ОПП-СДВР в системата на КАТ било установено, че представеното от жалбоподателя СУМПС е обявено за невалидно.

Решението в оспорената част е правилно. Фактическата обстановка е установена въз основа на събраните доказателства, които са обсъдени по отделно и в съвкупност с останалите такива.

С касационната жалба, касаторът твърди, че на 14.09.2019г. обявил притежаваното от него СУМПС за изгубено. Няколко дни по-късно въпросният документ бил намерен, за което обстоятелство касаторът твърди, че е информирал служители на Об РУ-СДВР. Заявява, че бил подал документи за подмяна на личната си карта, както и декларация за възстановяване валидността на СУМПС. След този момент не е предприемал други действия, като е считал, че това е достатъчно за решаване на проблема.

Касационният състав споделя извода на СРС, че няма допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които са се отразили на правото на защита на деца. В действителност за деянието, за което е наложена глоба от 100 лв., СРС е установил по същество, че е доказано нарушение на чл.150А от ЗДвП въз събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Във връзка с гореизложеното -се намират за неоснователни твърденията на касатора, че е нарушено правото му на защита, с довода, че към съобщението за постановеното от СРС решение - същото не било приложено и не е могъл да се запознае с мотивите на съда. Констатира се, че в съобщението е възпроизведен диспозитива на съдебното решение, от което ясно и недвусмислено е посочен изхода от делото. Ако касаторът е искал да се запознае със съдържанието на самото съдебно решение, то е могъл да го направи. Не са представени доказателства за невъзможността на лицето да му бъде предоставено копие от решението, както и дори това да е било възпрепятствано, но касаторът се е явил лично в касационното производство и е могъл до даване ход по същество -да изложи и допълнителни съображения, каквито не са направени.

Настоящата съдебна инстанция не споделя и доводите на касатора за това, че не е знаел, че СУМПС продължавало да бъде обявено за невалидно. В жалбата си, както и в съдебно заседание, касаторът твърди, че бил уведомил органите на Об РУ-СДВР за намереното СУМПС, но не представя никакви доказателства в подкрепа на твърденията си. Правилно СРС не е приел твърденията на жалбоподателя за надлежно уведомяване компетентните органите за възстановяване на обявеното за невалидно

СУМПС, доколкото видно от приложените доказателства, такава декларация е подадена едва 1 ден след като органите на реда са установили по надлежния ред извършеното нарушение. Отделно - заявлението за това, че СУМПС е загубено - е произвело своята правна последица последното да бъде обявено за невалидно.

В заключение -предвид изложените мотиви, оспореното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция не установи допуснати от районния съд нарушения на съдопроизводствените правила. Възраженията в жалбата са неоснователни. Авторството на деянието и неговата съставомерност са установени по несъмнен начин със събраните и обсъдени по делото доказателства. В мотивите на оспореното решение съдът задълбочено е обсъдил всички възражения на Б. Т.. Изложени са мотиви за елементите на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна. Правилно районният съд е приел, че нарушението е извършено виновно, при форма на вината - пряк умисъл.

Предвид изхода на делото, въпроса за разноските не следва да бъде обсъждан.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1526 от 29.12.2021г., постановено по НАХД №6797 по описа на Софийския районен съд за 2021 г. в оспорената му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.